

[Socialministeren.]

Jeg henviste derefter til arbejdsretskommissionen og dens underudvalg, hvori just funktionærforeningerne var repræsenteret, arbejdende med det problem, vi her beskæftiger os med. Jeg har imidlertid ikke noget imod, at der nedsættes et sådant udvalg, og at det snarest tilstræber en orientering i overensstemmelse med den givne formulering.

Hans Rasmussen: Jeg ville gerne understrege et par betragtninger, som den højtærede socialminister fremkom med, og hvori han bemærkede, at det jo ikke er således, at der ikke findes arbejdsløsheds-kasser tilknyttet visse større funktionærgrupper.

Hvis det ikke havde været muligt for funktionærgrupper at få oprettet arbejdsløsheds-kasser, måske efter forhandlinger både til den ene og den anden side, kunne man måske have tænkt sig, at et sådant lovforslag skulle være fremsat. Men der findes jo adskillige funktionærgrupper, også store funktionærgrupper, hvortil der er knyttet statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Jeg synes, at flere af de ærede medlemmer, der har haft ordet her i denne sag, vender op og ned på begreberne. Her er aldeles ikke tale om, at arbejdsløsheds-kasserne er socialdemokratiets fundament; hvis man går lidt tilbage i tiden, var der ikke så megen uoverensstemmelse mellem partiet venstre og socialdemokratiet, når det drejede sig om arbejdsløshedsforsikring. Tværtimod tilskyndede man jo meget stærkt, at der i tilslutning til organisationerne dannedes arbejdsløsheds-kasser, således at man kunne formidle hele det store spørgsmål, der opstod ved den tekniske udvikling i dette land og skabte arbejdsløshedsproblemer. Der har altså ikke været nogen uoverensstemmelse herom, og vi vil ikke lægge en spærrebom for dannelsen af arbejdsløsheds-kasser for visse funktionærgrupper. Det havde imidlertid været overordentlig heldigt, om man havde vist den tilstrækkelige vilje inden for disse funktionærgrupper og vist, at der var en trang til stede for at få dannet arbejdsløsheds-kasser; men det må der formentlig ikke have været, og jeg synes derfor, at de bemærkninger, som det

ærede medlem hr. Ninn-Hansen fremsatte om hele problemet, i høj grad skyder over målet. Det er let fra denne talerstol at foregøgle, at der i øjeblikket inden for Fællesrådet findes 42 000 medlemmer, 35 pct. af medlemsantallet herindenfor, der ønsker at lade sig arbejdsløshedsforsikre. Det er jo slet ikke tilfældet.

Vi så i udvalget, hvilke anmodninger der kom, og jeg tror, at den organisation, der kan være tale om i henhold til loven, er Børneforsorgens Personaleorganisationer, og dette har vi udtalt vor villighed over for. Det er endvidere et spørgsmål, om Danmarks aktive Handelsrejsende, Foreningen af 1901 og Forsvarets civile Tjenestemand- og Funktionærorganisationer kan klare en arbejdsløsheds-kasse. Men det er klart, at vi vil vise velvilje heroverfor, hvis der måtte være en trang hertil, men den bør i hvert fald være til stede. Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at give det udseende af, at det, det drejer sig om for fagbevægelsen og for socialdemokratiet, er organisationstvungen. Så vidt mig bekendt har der i mange år i dette høje ting ikke været uenighed om, at man gerne så, at de folk, der kom i statens tjeneste, men havde risiko for arbejdsløshed, lod sig arbejdsløshedsforsikre. Så vidt mig bekendt blev der endog under skiftende regeringer udsendt cirkulærer herom, og jeg ser da ikke noget forkert i, at man, når der indgås en aftale mellem et eller andet departement eller ministerium, eller hvad det måtte være, og en fagorganisation, da søger at sikre en bestemmelse om, at der så vidt muligt skal beskæftiges arbejdsløshedsforsikrede personer. Jeg tror, det må være i hele samfundets interesse, at de flest mulige, også de, der måske ikke har risiko for den store arbejdsløshed, melder sig ind i arbejdsløsheds-kasserne for dermed at mildne forholdene for dem, der eventuelt kommer ud for ledighed.

De bemærkninger, der blev gjort om H. og K., slår fast, at det er et politisk anslag over for organisationen H. og K., man her forsøger, hverken mere eller mindre. Det ligger jo ikke sådan, at man i H. og K.s arbejdsløsheds-kasse kun har medlemmer af forbundet, selv om det er et relativt lille antal, der ikke er det, og det er også tanken, at det med årene må kunne blive et større antal. Jeg synes, det er såre fornuftigt, at